



## เตือนประชาชน ระวังป่วย “ไข้ฉี่หนู” ในช่วงฤดูฝน

เมื่อใกล้เข้าสู่ฤดูฝน หลายพื้นที่ในประเทศไทย เริ่มมีฝนตกและอาจเกิดน้ำท่วมขังในบางพื้นที่ ทำให้อาจมีโรคที่มากับน้ำท่วมขังที่สำคัญคือ **โรคเลปโตสไปโรสิส** หรือ ที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อ **โรคไข้ฉี่หนู** ซึ่งเป็นโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน เกิดจากเชื้อแบคทีเรียที่มีขนาดเล็กมองด้วยตาเปล่าไม่เห็น ชื่อว่าเลปโตสไปรา (Leptospira) ที่อยู่ในไตและกระเพาะปัสสาวะของสัตว์นำโรค เช่น หนู โค กระบือ สุกร สุนัข แพะ แกะ โดยมีหนูเป็นสัตว์แพร่โรคที่สำคัญ เนื่องจากเชื้อชนิดนี้จะถูกขับออกมาทั้ง ฉี่หนู และปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมในน้ำหรือที่ชื้นแฉะ ทำให้เชื้อสามารถไชเข้าสู่ร่างกายทางบาดแผล รอยถลอก ผิวหนังที่แช่อยู่ในน้ำนานๆ รวมถึงการหายใจเอาละอองน้ำที่มีเชื้อโรคเข้าไป นอกจากนี้ยังติดต่อได้จากการรับประทานอาหารหรือดื่มน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อ

ผู้ป่วยจะมีอาการหลังจากได้รับเชื้อเข้าไป 1 - 2 สัปดาห์ **อาการที่สำคัญ คือ ไข้สูงเฉียบพลัน ปวดศีรษะอย่างรุนแรง ปวดกล้ามเนื้อบริเวณน่อง โคนขา** คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดิน ตาแดง มีเยื่อหุ้มสมองอักเสบ มีจุดเลือดออกตามผิวหนัง ไอมีเลือดปน กล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ ตัวเหลือง ปัสสาวะน้อย ซึม หากมีอาการดังกล่าวให้รีบไปพบแพทย์ทันทีเพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและรักษาที่ถูกต้อง จะทำให้การรักษาให้หายปกติได้ง่าย เพราะหากปล่อยทิ้งไว้จนเชื้อเข้าไปสู่อวัยวะที่สำคัญ เช่น ปอด ตับ ไต อาจมีอาการตับวาย ไตวาย และทำให้เสียชีวิตได้

โดยทั่วไปสามารถพบการระบาดของโรคไข้ฉี่หนูภายในประเทศทุกปี ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร หรือผู้ที่อยู่ในพื้นที่มีน้ำท่วมขัง ระบบระบายน้ำ และการสุขาภิบาลไม่ดี มักจะพบผู้ป่วยเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงปลายฤดูฝน หรือช่วงที่มีฝนตกชุกในพื้นที่ที่เกิดอุทกภัย โดยจะพบในช่วงน้ำเริ่มลดหลังการเกิดเหตุการณ์น้ำท่วม

ทั้งนี้จากข้อมูลเฝ้าระวังโรค ของสำนักโรคระบาดวิทยาในปี 2557 ที่ผ่านมา พบผู้ป่วยทั้งหมด 2,263 ราย เสียชีวิต 25 ราย ส่วนสถานการณ์ในปี 2558 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 2 เมษายน 2558 พบผู้ป่วยแล้ว 225 ราย เสียชีวิต 4 ราย กลุ่มอายุที่พบมากที่สุด เรียงตามลำดับ คือ 35-44 ปี (20.89 %) 45-54 ปี (20.00 %) 55-64 ปี (19.11 %) อาชีพส่วนใหญ่ ที่พบคือ เกษตรกร ร้อยละ 49.8 รับจ้าง ร้อยละ 23.6 นักเรียน ร้อยละ 8.4 จังหวัดที่มีอัตราป่วยต่อแสนประชากรสูงสุด 5 อันดับ แรกคือ ระนอง นครศรีธรรมราช ศรีสะเกษ น่าน สตูล ภาคที่มีอัตราป่วยสูงสุด คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ตามลำดับ

ดังนั้น เพื่อให้ปลอดภัยจากโรคไข้ฉี่หนู ประชาชนควรป้องกันตนเองโดย ลดจำนวนสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และร่วมมือกันกำจัดหนูในชุมชน เพื่อลดโอกาสการสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่อาจปนเปื้อนเชื้อโรค ด้วยวิธีการดังนี้

- ในชุมชนควรให้ความร่วมมือในการป้องกันการเกิดน้ำท่วมขัง ปรับสภาพแวดล้อม เช่น ทำแนวทางเดินให้สูงขึ้น ถางหญ้าบริเวณทางเดินไม่ให้เป็นที่อยู่ของหนู ไม่ทิ้งขยะบริเวณทางระบายน้ำ
- รักษาความสะอาดบริเวณบ้านเรือน อย่าให้มีขยะ และเศษอาหารตกค้าง อันเป็นแหล่งอาศัยของหนู
- ดื่มน้ำต้มสุก และกินอาหารที่ปรุงสุกใหม่ๆ ด้วยความร้อน รวมถึงเก็บหรือปกปิดอาหาร และน้ำดื่มให้มิดชิด อย่าให้หนูปัสสาวะใส่

- หมั่นล้างมือภายหลังจับต้องเนื้อ ซากสัตว์ และสัตว์ทุกชนิด
- หลีกเลี่ยงการเดินลุยน้ำ ย่ำโคลน ที่ชื้นแฉะ หรือมีน้ำขังด้วยเท้าเปล่า ไม่ใช้น้ำในแหล่งน้ำที่มีวัฏ  
กระปือ ลงไปแช่ ถ้าหากมีบาดแผลตามตัวต้องระวังเป็นพิเศษ ถ้าจำเป็นต้องเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว ควรสวมรองเท้า  
บูทป้องกัน
- หลังเสร็จภารกิจที่ต้องสัมผัสน้ำหรือที่ชื้นแฉะแล้ว ควรอาบน้ำชำระร่างกาย หรือล้างมือ ล้างเท้า  
ให้สะอาดทันที

**ทั้งนี้หากพบว่ามีอาการมีไข้สูง ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะน่องและโคนขา มีประวัติสัมผัส  
สัตว์ที่เป็นพาหะ หรือลุยน้ำ 1 - 2 สัปดาห์ ควรรีบพบแพทย์ และหากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามรายละเอียด  
เพิ่มเติมได้ที่ สายด่วนกรมควบคุมโรค โทร. 1422 หรือ กลุ่มโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน สำนักโรคติดต่อทั่วไป  
โทร. 02 590 3176**

**โดย : กลุ่มสื่อสารสาธารณะและภาคีเครือข่าย สำนักโรคติดต่อทั่วไป**

**โทร. 02 590 3183 โทรสาร. 029510918**